

gaard (K. F.) mente, at Finansministeren burde lade sig nøje med en mindre Forhøjelse af den direkte Beskatning, da Pengene dog for en stor Del skulde anvendes til Nyanskaffelser, der havde Værdi ud over det enkelte Aar. Han gjorde tillige gældende, at Skatten burde fordeles paa et bredere Grundlag, saa at Progressionen kunde lempes noget, hvilket ganske særlig var paakrævet for Formuebeskatningens Vedkommende. Han henstillede, at man nu lod Forhøjelsen gælde for Skatteaarets sidste Halvdel, og at der opstilledes en ny Skala, passende for Situationen. *Hassing-Jørgensen* (R. V.) havde haabet, at Sagen kunde være udskudt nogle Maaneder, indtil Forholdene havde afklaret sig noget, navnlig med Hensyn til Handelen med Udlandet. Men naar Finansministeren fandt det paakrævet at faa Pengene nu, skulde han have dem, og det var rigtigt at tage dem som Skatter, da det var til ganske uproduktive Udgifter, de skulde anvendes. *Hassing-Jørgensen* henstillede i øvrigt, at Skattekommissionens Arbejde blev gjort færdigt, for saa vidt angik Indkomst- og Formuebeskatningens Revision, saa at de forskellige Skalaer kunde blive sammenarbejdet til en enkelt rationel Skatteskala. *Frits Clausen* (N. A.) mente, at den foreslaaede Forhøjelse under de herskende Forhold vilde medføre en alt for stor Belastning af Erhvervslivet. Da Landet befandt sig i en Nødsituation, vilde det være forsvarligt at stifte et treaarigt Laan paa 50 Mill. Kr., som maatte kunne optages til 4 pCt. Rente og pari Kurs. I øvrigt burde der opkræves en Særafgift paa 50 pCt. af Indtægter, der hidrørte fra rent repræsentative og kontrollerende Funktioner inden for saavel private Foreninger og Selskaber som offentlige Institutioner. I sine replicerende Bemærkninger gjorde *Finansministeren* bl. a. opmærksom paa, at de mindre Skatteyderes Fritagelse for at udrede den foreslaaede Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten maatte ses paa Baggrund af, at de samtidig foreslaaede Forhøjelser af en Række indirekte Skatter vendte den tunge Ende nedad; tillige maatte man tage i Betragtning, at den kommunale Beskatning, hvis Progression er mindre, ogsaa kunde ventes forhøjet. Finansministeren udtalte endvidere, at det var Hensigten at opstille et nyt Grundlag for Opkrævningen af overordentlige Skatter i 1940—41.

Under Udvalgsbehandlingen gik Finansministeren med til at udskyde de oprindeligt foreslaaede Indbetalingsfrister noget, hvorimod der ikke rørttes ved Skattens Højde og Reglerne for dens Paaligning. Paa Foranledning af Det konservative Folkeparti henstillede Udvalget til Finansministeren ved kommende ekstraordinær Beskatning at optage Spørgsmaalet om *Beskatning af Andelsselskaber, Brugsforeninger m. m.* til Undersøgelse, og Finansministeren svarede hertil, at han var villig til at efterkomme denne Henstilling »i positiv Aand«.